

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XX. Venimus in terram, ad quam misisti nos, quæ reverà fluit lacte, & melle, ut ex his fructibus cognosci potest. Num. c. 13. v. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XX.

S. I. Scriptura.

134. teLLVs VIRgInea, VaLDè eX-
CeLLens, eX IESV BeneDICTo
frVCTv VentrIs, fatIs
CognIta.

Numer. c. 13. v. 28. *Venimus in Terram, ad quam misisti nos, quæ reverà fluit lacte, & melle, ut ex his fructibus cognosci potest.*

Missi à Moyse exploratores ad considerandam Terram Chanaan, cùm redirent, attulerunt de fructibus Terræ illius, quos ostendentes omni multitudini, hæc retulerunt: *Venimus in Terram, ad quam misisti nos, quæ reverà fluit lacte, & melle, ut ex his fructibus cognosci potest.* Hoc Josue quoque, & Caleb, qui & ipsi Terram lustraverant, firmiter asserentes confirmârunt: *Terra inquit, quam circumvimus, valde bona est, si propitius fuerit Dominus, inducet nos in eam, & tradet humum lacte, & melle manantem, &c.* Verùm, cùm nihilominus murmur inter quosdam excitaretur, *detrahentes terræ illi, quod esset mala, mortui sunt, atque percussi, in conspectu Domini.*

Exploratores Terræ Marianæ merito SS. Patres dixerim, qui diligentissimè considerantes tantæ Virginis decora, ac prærogativas, millenis eam laudibus deprædicant. Taceamus modò Anselmos, Bernardos, Damascenos, Ildephonfos nostros, aliosque sexcentos: unus hic audiatur præclarissimus Ecclesiæ Doctor, S. Augustinus, sic in Virginis laudes perorans: *Tu, ait, Tota pulchra, tota formosa, tota delictabilis, & gloriosa, tu maculâ nullâ fuscari, tu omnî decore vestiri, tu omnî sanctitate ditari.* Hæc ipsa Terræ hujus Virgineæ excellentia, ac bonitas, nonnè

ex benedicto Ventris sui fructu, dulcissimo JESU, fati cognosci potest? Quemadmodum enim Arborum bonitas ex fructibus cognoscenda, juxta illud S. Scripturæ: *Aut facite Arborem bonam, & fructum ejus bonum, aut facite arborem malam, & fructum ejus malum, siquidem ex fructu arbor agnoscitur.* Item apud Matthæum: *Omnis arbor bona bonos fructus facit, mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona, malos fructus facere, neque arbor mala, bonos fructus facere. Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos,* Eo prorsus modo, de Terrâ, ejusdemque fructibus, ad cognoscendam utriusque bonitatem, discurrendum. Hanc ipsam proinde Terræ nostræ Marianæ bonitatem jam dudum etiam deprædicavit Gabriel Archan- gelus, qui & ipse à Cœlesti Moyse, Patre æterno, missus explorator, eam invenit non tantum lacte, & melle manantem, juxta illud: *Mel, & lac sub linguâ tuâ,* sed & gratiâ plenam, verbo, valdè bonam. Optimè in Terræ hujus, ejusdemque Fructûs commendationem Hugo de S. Victore. *In Cælo,* ait, *qualis Pater, talis Filius, & in terrâ, qualis Mater, talis Filius. In Cælo imago Patris, in terrâ imitator Matris.* Mater Terra & quidem benedicta: *Benedicta tu in mulieribus:* Filius fructus, & quidem benedictus: *Et benedictus fructus ventris tui.* Vel ergò concedendum, Terram hanc sine originali labe semper benedictam, vel dicendum, Fructum similiter fuisse peccati participè, quod dicere summa utique blasphemia esset; nec aliud est discrimen inter Terræ, & Fructûs hujus benedictionem, nisi, quòd Christus essentialiter, MARIA autem per gratiam sit benedicta. Atque ut Telluris hujus Virgineæ excellentiam adhuc clariùs per-
spi-

Marth. 11.
v. 33.

c. 7. v. 17.
&c. 18.

Cant. 4.
v. 11.

Apolog.
de verb.
Incarn.
c. 3.

Serm. de
incarn.

PL. 84. v. 1.

spiciamus, de illâ oportet intelligi, quod Psalmista ait: *Benedixisti Domine terram tuam*, benedictione nimirum Divinæ gratiæ, animam Sanctificantis. Nè verò quisquam existimet, ipsum loqui tantummodò de benedictione sanctificationis, post contractum peccatum originale, continuò subjunxit, benedictionem terræ hujus fuisse præservativam, nè in dæmonis captivitate veniret: *Avertisti captivitatem Jacob*. non enim dixit: *Abstulisti captivitatem*, quasi jam illam incurrisset, sed *avertisti*, ut palàm significaret, Originalis peccati servitutem propulsasse, & Virgineam hanc Terram prohibitam, seu impeditam fuisse, nè in illam incideret. Unde notanter loquens, in eodem Psalmo, de aliorum sanctificatione, non dixit: *Avertisti captivitatem*, sed: *Remisisti iniquitatem plebis tuæ, operuisti omnia peccata eorum*. Quo dispari loquendi genere, non obscurè docuit David, hoc fuisse discrimen, inter bonitatem Terræ Virgineæ, & alterius Sancti, inter sanctificationem MARIE, & aliorum, quòd illius præservativa, horum sanativa extiterit. Quis ergo non miretur Terram valde bonam, valde excellentem, lacte & melle manantem, dignam, producere *benedictum fructum Ventris*, JESUM? Quòd si nihilominus quis excitare audeat murmur, ut olim aliqui ex Israëlitis, ac Terræ huic pertinaciter detrahere, quòd sit, vel fuerit aliquandò mala, seu peccato obnoxia, certè cum Israëlitis illis graviter percutiendus, quidni & aternâ fortassis morte, in conspectu Domini, puniendus erit.

§. 2. *Autoritas.*

135. MELLEA S. BERNARDI sententia, pro VIRGINIS Inno. Centiâ.

1. *Crudelis Eva, per quam serpens antiquus etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis MARIA, que salutis antidotum & viris, & mulieribus propinavit, illa enim ministra seductionis, hæc propiciationis, illa suggestit prævaricationem, hæc inje-*

cit redemptionem. Serm. de verb. Apoc. in Nativ. B. V.

2. *Libanus Mons, qui dicitur Dealbatio, altam præ omnibus signat innocentiam tuam: innocens fuisti ab originalibus, & actualibus peccatis, nemo ita præter Te.* Serm. 4. super Salvæ.
3. *Licet MARIA de Patrum naturâ, vitiatâ per peccatum, duxerit originem, præelecta tamen per Spiritum Sanctum, & præservata.* Ibid.
4. *Cum omnî modo constet, ab originali contagio, solâ gratiâ, mundatam esse MARIAM: quippe cum & nunc in Baptismate sola hanc maculam lavet gratia, & sola eam rasert olim petra circumcissionis, ut omninò pium est credere, proprium Maria delictum non habuit.* Serm. 2. de assumpt.
5. *Cui hæc servata Victoria est, nisi Maria? ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, que omnimodam maligni suggestionem, tam de carnis illecebrâ, quam de mentis superbiâ, deduxit ad nihilum.* Hom. 2. super Missus.
6. *O Adam! muta inique excusationis verbum, in vocem gratiarum! & dic: Domine! mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, & comedi, & dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. O admirabilem parentum reparatricem, posterorum vivificatricem!* Ibid.
7. *De singulari Virgine, nulla est ambiguitas, quin ipsa maternis circumsepta visceribus, sublimioris sanctificationis genere mundata sit, utpote sanctuarium illud, in quo DEUS, & DEI Filius carnem fuerat suscepturus.* Serm. de Privil. S. Joan. Baptist.

§. 3. *Ratio.*

CVLpa In Deiparâ, FILIO Igno- 136.
Mlnlosa.

Nihil quod tantum umbrâ alicujus ignominie denotaret, est ponendum in Christo, aut à nobis asserendum: sed Matrem ejus fuisse conceptam in peccato, est non levis ignominia in Christo. Ergo asserendum non est, Beatam Virginem fuisse conceptam in peccato originali. min. prob. Mater rebellis ponit non levem ignomini-

am in Filio: Sed per peccatū Originale fit aliquis rebellis DEO, quia fit ejus inimicus. Ergo Matrem esse conceptam in culpâ originalî, non levem diceret ignominiam in Christo.

§. 4. Historia.

137. FRANCISCI SVAREZ, De ILLibatâ Conceptiōe sententia, De Iparâ accēpta.

PFrancisci Suarez, Viri ex Societate Jesu clarissimi, ac verè Doctoris eximij, Singularis erga Deiparam devotio ex eo colligitur, quòd in omnibus Festivitatibus, præviè ad celebrationem Sacro-sancti Missæ Sacrificij, duas omninò horas, in Sacris cum eâ colloquijs consumpserit, ac suis in studijs, si fortè difficiliora viderentur, summâ MARIAM fiduciâ, pro maternâ illustratione, deprecatus fuerit. Ubi illud, præ reliquis, memorabile: tantam virum hunc Religiosum sensisse in studijs difficultatem, statim ad primum in Societatem ingressum, ut spontè Superiores accedens, enixis precibus flagitârit, dignarentur illi à studijs incapacem absolvere, atque ad alia, pro libitu, applicare: qui tamen Reverendo plurimùm Patre Martino Gutierio, Collegij Rectore, nullatenùs consentiente, imò potiùs ad profèquenda Franciscum studia paternè cohortante, eò tandem obediens devenit, ut de die in diem, mirum in modum proficiens, per complures deinde Annos, Salmanticæ egerit Professorem, hacque occasione, de honore Deiparæ, tam tenerè à se amata, specialiter scribens, non tantùm de Immaculatâ Ejus Conceptiōe, super 3.^{am} partem D. Thomæ, Tomo secundo Disp. 3. verùm etiam de Virginis gratiâ, & gloriâ, super omnes Angelos, & Sanctos longè eminente, Disp. 18. eruditissimè, & fusè tractârit. Quod Francisci studium Beatissimæ Deiparenti adeò placuit, ut supra laudato R. Patri Gutierrez, specialiter sibi devoto, comparere dignata sit, singulares ei grates rependens, quòd eò Pa-

trem Franciscum Suarez disposuerit, ut studijs suis continuatis, hanc doctrinam, ac de Purissimâ Conceptione Sententiam, ex Scripturâ, & Patribus perbenè roboratam, mundo publicârit. *Calendar. Virg. German. ad 25. Septembris.*

§. 5. Symbolum.

LVna, aVDIens Latrantes Canes, non tIMet. 138.

Audit Luna canes latrantes, nec timet istos:
Latrant, non mordent. Cynthia tuta micat.
Sic, quidquid latent aliqui, non hoc cè timebit
Pulchra ut Luna canes, quæ sine labe micat.

Luna tua non minuetur. Isaia c. 60. v. 10.

Cant. 6
v. 9.

§. 6. Antiquitas.

PICTores perfeCti, IMPerfecto 139.

Contenti :

E. G.

apELLES faCIEbat : parrhasIVs faCIEbat.

DE compluribus, iisdemque celeberrimis, pictoriæ Artis magistris, passim refertur, eosdem, cum opus aliquod, immortalitate dignum, toto ingenij nisu, elaborâssent, ausos tamen nunquam fuisse, Perfecto uti, sed

sed manu à tabulâ amotâ, id unicum adscripsisse : *Apelles faciebat : faciebat Parrhasius : faciebat Protogenes : Polycle- tus faciebat, &c.* imperfecto contenti, ut nimirum essent excusati, si forte quædam observaretur imperfectio, eò quòd necdum absolutum opus dicere possent.

Te, Virgo purissima! *Sæculorum nego- rium!* Pictor absolvit Divinus, numeris omnibus absolutissimus, absolutissimâ, nulloque, vel minimo etiam nævo la- borantem. Nihil igitur in Te imperfe- cti, perfectum omne, & perfectissimum, quidquid in Te est. Uti cum veritate potes termino illo: *Fecit*, ac dicere: *Fecit mihi magna, qui potens est.* Luc. I. v. 49. *Fecit potentiam in brachio suo.* v. 51. & quid mirum? ut enim DEUS ipse est perfectissimus, ita agere, nisi per- fectissimè, omninò non potest. Quid mirum, inquam, Te perfectam esse, imò perfectissimam, quando Divino tuo

artifici nihil deesse potuit, quo Te opus faceret pulcherrimum, mundif- simum, scelerisque, ac nævi cujus- cunque integerrimum? si enim artifi- ci, perfecti quidpiam facturo, duobus opus est: Potentiâ, & Voluntate (quid enim boni fiat, si id, quod facere ve- lit, non possit, aut cum possit, non ve- lit:) Divina certè Majestas, Te opus suum confectura, adeò Potentiam su- am Voluntati perfectissimo modo connexuit, ut vel inde, sine omnî maculâ, mundam, totamque pul- chram Te effecerit.

§. 7. *Anagramma.*

Virgo ConCepta, DaMna piè 140.
aVertens.

Damna piè avertens, Virgo immaculata!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXI.

§. I. *Scriptura.*

141. Virgo sine Labe, noMIne FILIJ
beneDICens.

Deuteron. c. 10. v. 8. *Separavit Tribum Levi, ut portaret Arcam fæderis Domi- ni, & staret coram eo in ministerio, ac benediceret, in nomine illius.*

SI Tribûs Leviticæ, ab ipsomet Do- mino DEO à reliquis Tribubus separatæ, ac seorsim positæ, cau- sam inquiramus, non unam tantum, sed plures Sacra Historia his verbis in medium adducit: *Ut portaret Arcam fæ- deris Domini, & staret coram eo in mini- sterio, ac benediceret in nomine illius.* Et has ipsas ob causas subjungit sacer Tex-

tus: *non habuit Levi partem, neque possessio- nem cum Fratribus suis, quia ipse Dominus est possessio ejus.*

Porro, quid dicam de Virgine Bea- tissimâ, sine omnî labe concepta? non- nè & ista ab æterno separata, exque millibus à Domino est electa, ac præ- electa, ut portaret in utero Arcam fæderis, unigenitum scilicet Filium ejus, & sta- ret coram eo in ministerio, tanquam humi- lis ancilla Domini, ejusdemque in terris Mater, & nutrix, ac (in quo præsen- tis Conceptûs cardo consistit) bene- diceret in nomine illius, omnibus devotè invocantibus eam. Quamobrem ne- que MARIA habuit partem, aut possessio- nem cum fratribus suis, id est, non partici- pavit de originali culpâ, in reliquos